



Dunjaluk je svijet iskušenja, a ahiret dom sreće (Medina)

Hatib: dr. Salah ibn Muhammed el-Budejr

19. muharrem 1443. po Hidžri / 27. august 2021.

Neka je hvala Allahu Čijim se pomenom duša krasi i pred Čijom veličanstvenošću čela ničice padaju. Neka je slavljen Onaj Koji je svake hvale vrijedan. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Kome niko nije ravan. Niko ne može poništiti ono što On uspostavi, niti iko može uspostaviti ono što On odredi da propadne. Niko ne može obustaviti ono što On daruje, niti iko može dokinuti Njegovu odredbu. Svjedočim da je Muhammed Allahov rob i poslanik, kojeg je Uzvišeni odabrao i objavom darovao.

Gospodar i svaki rob pokorni salavat donesoše,
i svi dobri ljudi što na jasnom putu Istine hodiše;
na odabranoga Muhammeda od stvorenja najboljega,
na čestitoga učenoga svjetlom Božijim obasjanoga;
od stvorenja najboljega što im na Uputu kazuje,
na iskrenoga vrloga pokornošću Božijom ispunjenoga;
neka su Allahov mir na njega kad god povjetarac mili,
puhne ili kad se ptica jutrom za nafakom svojom zaputi.

Uzvišeni Gospodaru, neka su mir i blagoslov na našeg Poslanika, na njegovu časnu porodicu, vrle ashabe, oduvijek i zauvijek, sve do Sudnjega dana.

Poštovani vjernici, budimo bogobojazni, tragajmo za Allahovim zadovoljstvom čineći dobra djela i kloneći se nevaljalih, kao što u Kur'anu stoji: "O vjernici, bojte se Allaha istinskom bogobojaznošću i umirite samo kao muslimani!" (Ali Imran, 102)

Ovaj svijet je mjesto traganja za ispunjavanjem potreba i zadovoljavanjem prohtjeva. Ovaj svijet je prolazna ljepota kojom će biti obmanuti samo oni koji slabo stvari procjenjuju.





“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

HUTBE 

Dunjaluk je hlad kratki ili san prolazni,
time se pronicljivi ne dade prevariti;
danas ti lice okreće i riječi slatke niže,
a sutra drugog po licu svilom miluje.

Uzvišeni Allah o nevjernicima kaže: “Njih je život na Zemlji bio obmanuo i oni će sami protiv sebe posvjedočiti da su bili nevjernici.” (El-En’am, 130)

Uzvišeni kaže: “Ali, vi više život na ovom svijetu volite, a onaj svijet je bolji i vječan je.” (El-A’la, 16–17) U vezi s tim Ibn Mesud, radijallahu anhu, kaže: “Mi dunjaluk živimo sada, dok nam je ahiret opisan, ali ga ne proživljavamo svojim čulima. Tako smo se prihvatili onoga što možemo prije dobiti, a zanemarili smo ono što kasnije dolazi. Ipak, dunjaluk je prolazan i bezvrijedan, poput je iluzije, kao povjetarac brzo prođe. Sve što se nalazi u tom svijetu prolazno je i nestaje, ma koliko dugo trajalo i korijene pustilo. Suđeni čas svima će doći i najvrednije odnijeti, oštrinom mača i brzinom strelice. Oštrouman je onaj ko se blagovremeno spremi, sve potrebno za odlazak pripremi, čini dobra djela prije nego što mu smrt iznenada dođe, prije nego što kasno bude. A, onaj ko je obmanut i neznalica zaboravlja smrtne muke, svoje dane bespovratno traći, zanemaruje posljedice svojih djela, zaokupiran je gomilanjem i nadmetanjem, ništa drugo ne vidi.

Neznalica teška, ništa ga obuzdava,
uvijek u nemaru svom živi i uživa;
dan za danom živi i tome se veseli,
da ga muke velike sutra čekaju zaboravlja.

Poštovani vjernici, smrt nas svakog trena vreba. Nemarni odlaze s ovoga svijeta, ostavljajući svoje bližnje u tuzi. Za života su ih u dobro uvijek pozivali, ali su nemarom protkani hodili kroz život: ničije pravo nisu ispoštovali, nevoljniku nisu darovali, znanje nisu širili, vodu nekom nisu doveli ni bunar iskopali, voćku nisu posadili, ni džamiju sagradili, ni Mushaf uvakufili, niti bilo kakav hajr za sobom ostavili. Zar im parametri nisu pogrešno postavljeni, a planiranje nakrivo nasadeno?!





Svako ko je sebi dobro uskratio, ne čineći dobra djela prijeko potrebna za onaj svijet, svako ko se posvetio gomilanju imetka za druge, ne ostavljaju ništa sebi udjeljivanjem na putu dobra, čime se ne priprema za putovanje na drugi svijet – potrebno je da dobro razmisli o tome šta čini i kako se ophodi prema činjenici da ćemo svi jednog dana otići s ovog svijeta i da uz to počne udjeljivati iz svog imetka nešto što će biti razlogom da mu budući život bude bolji. Abdullah b. Šihhir, radijallahu anhu, kazuje: “Zatekao sam Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da uči suru Et-Tekasur (Zaokuplja vas nastojanje da što imućniji budete...). Nakon što ju je proučio, rekao je: ‘Sin Ademov ponavlja: ‘Ovo je moj imetak, ovo sam ja privrijedio...’ Zar ti, Ademov sine, pripada išta povrh toga što si potrošio za jelo, dao za odjeću koja će se poderati, ili zauvijek sebi sačuvao time što si udijelio?’” (Muslim)

Abdullah b. Mesud, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upitao: “Kome je od vas imetak njegovog nasljednika draži od vlastitog imetka?” Prisutni odgovoriše: “Allahov Poslaniče, svakome od nas draži je njegov imetak.” Na to Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, reče: “Čovjeku istinski pripada samo onaj dio imetka koji je poslao ispred sebe, a sve što kod sebe zadrži pripada njegovim nasljednicima.” (Buhari)

Imetak svoj si nasljednicima svojim ostavio,
kamo sreće da znam šta ti imadeš od toga;
oni poslije tebe raduju se i na sebe troše,
kako li ti dane provodiš nakon što ih napusti;
Tugovanje im dosadi – niko više te ne oplakuje,
samo se o nasljedstvu priča i oštro raspravlja.

Drugi pjesnik u stihovima konstatuje da će imetak škrtice potrošiti njegovi nasljednici, nemarni novi vlasnik ili će odnijeti nedaće koje čovjeka zadese:

Grabljivac sakupljajući imetak život protraći,
životnim nedaćama i nasljednicima na sto stavlja;





“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

HUTBE 

kao dudov svilac koga ono što gradi uništava,
dok drugi njegovim trudom i kućom se koriste.

Zato je potrebno da svi, bez izuzetka, poslušamo svoje srce, a nikako svoja čula, i da uvijek imamo na umu dan kada ćemo napustiti ovaj svijet, da ne zaboravimo koliko nas je poznanika napustilo, koliko je vršnjaka bespovratno otišlo, koliko komšija nije više među nama. Zato ostavimo klicu dobra za sobom, posadimo stabljiku koja će drugima hlad pružati kada nas više ne bude na ovom svijetu. Nikako neće biti jednaki rezultati djela koje svojim rukama privedemo kraju i kome svu svoju pažnju posvetimo s djelom koje ostavimo u amanet nekome poslije nas, ne znajući da li će izvršitelj ili nadzornik to uraditi na pravi način ili će naša oporuka postati predmetom modifikacije, odgađanja i ne realizirati se.

Svako ko dosljedno ne izvršava naredbe svoga Gospodara, Koji ga je raznim blagodatima opskrbio, potrebno je da se zapita do kada će pokajanje u njegovom životu biti “na čekanju”, do kada će vjera biti zapostavljena, da li će se htjeti pokajati tek kada ugleda onaj svijet vlastitim očima ili kada se smrt spusti kao teški gost, kada osjeti gorčinu kajanja za propuštene prilike, kada poželi zamoliti svoga Gospodara da mu produži život nakratko, kako bi popravio ono što je krivo učinio, zatražio halala od onoga kome je učinio nepravdu, oprost od onih kome je nešto našao učinio, kako bi imao vremena vratiti imetak koji je silom otuđio, prava koja je oteo.... Kamo sreće da će to biti moguće! To nikome neće biti udovoljeno!

Ukoliko se uistinu bojiš za sebe, plašiš se kazne Gospodara – počni raditi na tome da sustigneš ono što si propustio, prestani s činjenjem nevaljalih djela, kloni se svega što je zabranjeno, neka ti ružna djela budu ispod časti. Neka ti ono što je dopušteno bude dovoljno, dadni svakome pravo koje mu pripada, isplati onima kojima si dužan dugove, iskreno se pokaj za ono što si učinio u prošlosti, prestani činiti grijeha prije nego što bude kasno. Svim svojim bićem okreni se svom Gospodaru, nastoj biti blizu Onom Ko te ni iz čega stvorio, iskreno se pokaj za svoje grijeha i svoj nemar. Kao što se uvijek naglašava, onaj ko se pokaje za svoje grijeha čist je kao da ih nije ni imao.





"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE 

Gospodaru naš, podari da se iskreno pokajemo Tebi, smiluj se našoj slabosti i bespomoćnosti, učini da nam srca žude za onim što si Ti priredio. Gospodaru naš, daruj nam to u ime naše vjere i zbog toga što smo se iskreno uzdali u Tebe.

Gospodaru naš, daruj da se probudimo iz vlastitog nemara, spasi nas od kobnih djela naših i oprosti nam sve naše grijehе.

Gospodaru naš, podari zdravlje bolesnima među nama, smiluj se umrlima, odagnaj nedaću od nevoljnika, daruj nam pobjedu nad neprijateljima.

Donosite salavate na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podarenu milost i nepresušnu blagodat, to vam je naredba od vašeg Gospodara, Koji je objavio: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalјite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijehа, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

